

תת"ע (ירושלים) 11273-05-23 - מדינת ישראל נ' אריה ברסקי

תת"ע (ירושלים) 11273-05-23 - מדינת ישראל נ' אריה ברסקי

תת"ע (ירושלים) 11273-05-23

מדינת ישראל

נגד

אריה ברסקי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[28.07.2024]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה. די בכך כדי להביא לדחייתה.
 2. כמו כן, בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בקשה לביטול פסק-דין יש להגיש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. מעיון בתיק עולה כי פסק-הדין, אשר ניתן בהיעדר הנאשם ביום 21.06.2023, נמסר לידי עו"ד ביום 18.07.2023. את בקשתו לביטול פסק-הדין הגיש רק ביום 16.07.2024, כ-11 חודשים לאחר המועד המיועד להגשת הבקשה. גם מטעם זה דינה של הבקשה לדחייה על הסף.
 3. למעלה מן הצורך אדרש לבקשה גם לגופה, תוך שאבהיר כי לא מצאתי שהמחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד דיון (ר' בעניין זה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18), בו נקבע כי אין חובה לדון בבקשה במעמד שני הצדדים).
 4. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".
 5. לטענת המבקש, אי התייצבותו לדין נובעת מאי קבלת ההזמנה לדין. לטענתו, במועד עצירתו הודע לו על דו"ח פלאפון בלבד. כן הוא מכחיש את חתימתו על גבי אישור המסירה. טענה זו, כאמור, לא נתמכה בתצהיר. לתגובת המשיבה צורף דו"ח הזמנה לדין בצירוף אישור קבלת הדו"ח. מאלו עולה, כי למבקש נרשם דו"ח הזמנה לדין בגין נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת אי השימוש. השוטר האוכף ציין בסעיף ד' לדו"ח, תיאור נסיבות המקרה, כי "מדובר באותו נהג בעת הורדה מהכביש". המבקש עצמו מודה בבקשתו כי הוא הנהג שלידי גם נמסרה הודעת אי השימוש. בדברי מקבל הדו"ח, סעיף ה' לדו"ח, נרשם "זה מחלה של רנו יש לי חשבונית מהמוסך". באותו מעמד הוחתם הנהג על אישור קבלת הדו"ח. לא מצאתי כל אחיזה לטענת המבקש כי קיבל במועד זה דו"ח פלאפון בלבד או כי החתימה על גבי אישור המסירה אינה חתימתו. שוכנעתי כי למבקש בוצעה הזמנה כדין. בהתאם, לא מצאתי הצדקה לאי התייצבותו לדין.
 6. כמו כן, לא שוכנעתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא הניח תשתית ראיתית שיש בה כדי להצביע על פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.
 7. למעשה, המבקש מודה כי קיבל לידי הודעת אי שימוש. כמו כן הוא מודה כי החברה, הבעלים של הרכב, לא חזרה לביקורת במשטרת ישראל או במכון הרישוי לצורך אישור תיקון הליקויים. יצוין גם כי טענתו לתיקון הליקויים לא נתמכה בכל אסמכתא.
 8. על המשיב הוטלה פסילה בתחתית מתחם הענישה, של קנס מידתי, פסילת המינימום ופסילה מותנית של חודש לשנה. במצב דברים זה, גם אין במצבו הכלכלי הנטען של המבקש כדי להצדיק את ביטול פסק-הדין.
 9. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין. המזכירות תשלח החלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ד, 28 יולי 2024, בהיעדר הצדדים.